

طرح به مناسبت ولادت رسول اکرم (ص) و امام جعفر صادق (ع)

24 / آذر / 1395

ولادت پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وآله وسلم) و همچنین بعثت آن بزرگوار، روحی بود که در کالبد دنیای مرده‌ی آن روز دمیده شد. آن دنیا بظاهر زنده بود؛ حکومتها، سلطنتها، تلاشها، فعالیتها برقرار بود، اما در آن دنیا مرگ انسانیت بود، مرگ فضیلت بود. آنچه بود جفا بود، ظلم بود، تبعیض بود، قساوت بود؛ فضیلتها مرده بود و رسول اکرم، خودش و دعوتش در آن دنیا روحی دمیدند. اینکه عرض میکنیم دعوتش و خودش، چون خود پیغمبر هم تجسم اسلام بود. از همسر مکرم پیغمبر اسلام نقل شده است که گفت «كَانَ خَلْقُهُ الْقُرْآنَ»؛ قرآن مجسم بود. پیغمبر و دینش در آن دنیای مرده روحی دمیدند. اِسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَ لِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ؛ حیات بود آنچه او آورد برای آن مردم و دنیای ظلمانی و مرگ زده و آفت زده.

8دی/1394